

[Stensballe.]

nes eller Arbejdsløshedskasse-Medlemmernes Pengepung kunne holde. Det maa derfor kræves, at Regeringen sætter ind for at ophæve dette Misforhold; hvis Forholdet har sin Aarsag i Arbejdsløshedsloven, maa der tilvejebringes saadanne Bestemmelser, at det ikke kan fortsættes. Jeg tvivler ikke om, at baade Landbruget og de erhvervsdrivende paa Landet vilde kunne beskæftige flere Arbejdere, hvis Landbrugets Kaar blev forbedret, men jeg kan ikke erkende, at Regeringen har sat noget ind paa Løsningen af denne Sag. Det vidner de sidst fremsatte Lovforslag om: Tilskud ikke om, thi hvad kan det hjælpe med nogle faa Millioner i Tilskud til de mest forgyldede Landmænd? Det hjælper i hvert Fald ikke Landbrugserhvervet som saadant og hjælper derfor heller ikke paa Beskæftigelsen. Skal det batte noget, maa vi ind paa varige Foranstaltninger, og jeg skal i saa Henseende henvise til de Lovforslag, der er fremsat af mit Parti i Folketinget, hvorefter der ydes en varig Støtte.

Inden jeg slutter, vil jeg gerne omtale et Par enkelte Ting. Vi har, som det fremgaar af Mindretallets Betænkning, haft en Henvendelse fra De samvirkende Fagforbunds Forretningsudvalg. Da denne Deputation kom ind i Udvalget, kan jeg ikke nægte, at jeg ventede mig noget af den i Retning af Udtalelser om, at der burde foretages noget til Forøgelse af Beskæftigelsesmulighederne. Noget saadant skulde i alt Fald synes at ligge dette Forretningsudvalg nærmere end den Anmodning, der fremsattes om øget Støtte til Understøttelser. Det vil af Mindretallets Betænkning fremgaa, at det, som navnlig blev fremholdt af Forretningsudvalget, var Betragtninger om, at Arbejdsløsheden maatte karakteriseres som nærmende sig de tidligere katastrofale Højder; ja, man frygtede endog for, at Arbejdsløsheden vilde stige yderligere. Begrundelsen for disse Betragtninger laa i, at Byggeriet var ved at gaa i Staa, og ikke mindst beklagede man sig over, at Bankerne indskrænkede Laan til Byggeriet. Jeg har ogsaa set Udtalelser i Bladene, hvorefter Bankerne skulde være instrueret herom af Nationalbanken, ligesom jeg har læst Meddelelser om og paa anden Maade erfaret, at Nationalbankens Valutakontor i flere Tilfælde har nægtet at yde Valuta til Byggeriet. Jeg ved tillige, at Obligationskurserne staa saa lavt, at der derigennem lægges Vanskeligheder i Vejen for Byggeriet og Byggeindustrien. Det er vel endda navnlig derfra, Vanskelighederne kommer. I øvrigt maa

man tage i Betragtning, at Byggebehovet ikke mere er saa stort, som det har været i tidligere Aar.

Hvis Forretningsudvalget ønsker, at der skal gøres noget for at faa Beskæftigelsen op igen, kunde det efter min Opfattelse med større Nytte have henvendt sig andre Steder end til et Udvalg, der forhandlede om Understøttelser. Jeg vil i denne Forbindelse minde om en Udtalelse, jeg har set i Dagbladet „Børsen“, og hvis Rigtighed jeg tror man maa erkende, nogle Ord af den svenske Professor Cassel. Han siger:

„En vis social Forsorg er givetvis nødvendig, men man maa dog altid have tor Øje, at den største sociale Interesse maa være at skabe Forudsætninger for en med størst mulig Effektivitet arbejdende Produktion.“

Landbruget søger nu 25 000 Arbejdere, men jeg tror, at det vilde have Mulighed for at beskæftige endnu flere, hvis det fik bedre økonomiske Vilkaar. For dem, der ønsker varigt at hjælpe de mange arbejdsløse, vi nu har, er det derfor den vigtigste Opgave at søge at skaffe bedre Vilkaar paa Landet, saa der kan blive Mulighed for at skaffe de Arbejdere til Veje, som kræves i Landbruget, og at skaffe Beskæftigelse for endnu flere derigennem, at Landbrugets Vilkaar bedres.

A. Johansen: Jeg vil gerne i Anledning af den ærede Ordførers Udtalelser have Lov til at gøre opmærksom paa, at naar Mindretallet har ønsket dette Lovforslag frem til Afgørelse i Rigsdagen, forinden Behandlingen af de andre til Udvalget henviste Lovforslag har fundet Sted, skyldes det ganske simpelt den Omstændighed, at der gaar saa mange arbejdsløse, for hvem Hjælp er nødvendig, og at det ikke for dem kan være nogen synderlig Trøst, at vi her i Tinget og i dets Udvalg skal beskæftige os med en lang Række andre Spørgsmaal, medens de til Stadighed holdes i Uvished om, hvorvidt der ad anden Vej kan skaffes dem noget af den Hjælp, der i Øjeblikket for dem er nødvendigst, nemlig Hjælpen til at faa tilstrækkeligt at leve af. Hvis der havde foreligget Tilsagn om, at man inden for en meget kort Tid kunde have faaet Bistand fra Flertallet her i Tinget til at gennemføre denne Hjælpeforanstaltning, samtidig med at man behandlede de andre Forslag, ja, saa havde der vel været Rimelighed i at prøve den Udvej. Men der er trods Forespørgsel intet som helst Tilsagn givet om, at der, saafremt man udsatte den endelige Behandling af dette